

Tháng Tư nghĩt ngã, m&#t mừng tại &&ng. B&#n nh&#p nhô sóng b&#c đ&#u

Tr&#c 1975, tác gi&# là m&#t sĩ quan h&#i quân, t&#ng tu nghi&#p t&#i M&#. Sau năm 1975, ông tr&# thành ng&#&i tù chính tr&#. Và sau cùng, đ&#nh c&# t&#i Hoa K&# theo đi&#n H.O. T&#ng là m&#t nhà th&# quân đ&#i có ti&#ng, ông cũng tham d&# nhi&#u sinh ho&#t c&#ng đ&#ng t&#i San Diego. Sau đây là h&#i &&c m&#i nh&#t c&#a ông, v&# cu&#c đi t&#n trên bi&#n hải hùng tháng Tư 1975 t&# Đà N&#ng vào mi&#n Nam., và chuy&#n đ&#i đ&#i khi Saigon s&#p đ&#, chuy&#n đ&#i đ&#i khi tác gi&# và gia đình đ&#nh c&# t&#i Hoa K&#.

1975. B&# th&#m m&#nh m&#ng

Tháng Tư nghĩt ngã, m&#t mừng tại &&ng. B&#n nh&#p nhô sóng b&#c đ&#u. Nh&#ng l&#&n sóng t&#&ng ch&#ng vô t&#n, t&# ngoài kh&#i s&#ng s&#c t&#i, cu&#n hút t&#t c&#, đ&#p tan m&#i th&#. Tôi ng&#i trên HQ231, th&#&ng phiên con tàu trong sóng n&#&c ch&#p ch&#ng.

Vùng II duyên h&#i náo lo&#n. Dân và lính đua nhau di t&#n v&# phía nam trên nh&#ng D&#&ng V&#n H&#m, H&#i V&#n H&#m... Không còn ch&# chen chân trên H&#m, h&# dùng c&# nh&#ng ghe đánh cá, nh&#ng ghe ch&# l&#&ng th&#c trên sông, ch&#t đ&#y &&p ng&#&iù, n&# máy l&#ch t&#ch lùi v&# phía nam, nh&# h&#i h&# tr&#n ch&#y m&#t c&#n đ&#i đ&#ch đang hoành hành. Ti&#ng la khóc vang đ&#i kh&#p m&#t bi&#n, hòa cùng v&#i ti&#ng rít c&#a gió, ti&#ng đ&#p c&#a sóng... t&#o thành m&#t khung c&#nh bi th&#m c&#a t&# th&#n. Nhi&#u ghe đang ch&#y ch&#t v&# tung t&#ng m&#nh, vì không th&# kham n&#i s&#c t&#i quá tr&#ng l&#&ng. Nhi&#u ghe đâm vào nhau trong s&#&ng mù, ng&#&i ta r&#t xu&#ng bi&#n, lôi kéo nhau chìm ngh&#m xu&#ng lòng đ&#i đ&#&ng. Nh&#ng chi&#c D&#&ng V&#n H&#m đ&#y ngh&#t ng&#&i, chen chúc, giành gi&#t nhau t&#ng ch&# đ&# l&#t chân. M&#t s&# ng&#&i tuy&#t v&#ng bám sau lái tàu, b&# chân v&#t qu&#y n&#&c

cu n hút vào, chém đứt thân th , máu ph t lên m t n c, đ lòm. Đám quân tháo ch y l láo, có k tuy t v ng điên cu ng tách r i kh i hàng ngũ, r d i nã súng x i x vào th ng dân trên tàu, ch b i lý do không ai ch u nh ng ch cho chúng lên tàu.

HQ231 chúng tôi có nhi m v h t ng và b o v các D ng V n H m. Trong khi các D ng V n H m này làm công tác di t n dân và lính, thoát kh i vùng đ ch s p chi m đóng. Đi u đầu đ n, v i nhi m v h t ng và b o v , nh ng chúng tôi không đ c quy n b n m t viên đ n nào. M i tình hu ng x y ra đ u báo cáo v th ng c p. Nhi m s tác chi n s n sàng 24/24, các tr ng pháo trên tàu lăm le n p đ n, quay nòng súng tr c ch v phía đ ch, r i...cũng đ làm "c nh", cũng đ "màu mè hoa lá cành". Th ng c p không ban l nh KHAI H A, ch ban l nh RÚT LUI. RÚT LUI m t cách kinh hoàng.

Qu c l 1, ban đêm, T.54 c a B c Vi t r i đèn pha, ung dung ti n vào nam nh ch n không ng i. Th nh tho ng, chúng đ ng l i vài gi , quay đ i bác ra bi n, kh c m t h i v phía tàu chúng tôi. Su t ngày, MIG.21 B c Vi t dàn đ i hình qu trám, bay v n vũ trên b u tr i. Chúng l n th t th p quanh các chi n h m, ch m ch m nh n nh qua nh ng phòng không l nh tanh, nh khiêu khích, thách th c.

Bu i t i, bi n b t đ u hung hăng, b o tàn h n. Nó r m r p tung x i x hàng hàng c t n c ng t cao, vây ph t ng chi n h m. Gi a nh ng m t mừng ghê r n đó, m t ghe dân tr ng t i khá l n đâm s m vào chi c Wec kh ng l . Chi c ghe thoáng ch c tan tành t ng m ng, hàng trăm th ng dân r i l t xu ng n c. Đoàn tàu đang đi, đ ng l i, báo đ ng. Các chi n h m r i đ u ra, khoanh vùng. Th y th xôn xao chu n b áo phao, c p t c c u v t.

T m sáng, t m nhìn xa ch a đ c 10 mét, đèn pha trên boong tàu soi rõ m n m t vùng bi n tang th ng. Công tác nhân đ o...v n ti p t c. Th y th đ u m t nhồi, quân ph c đã sùng t, c thi t tha đ m mình trong giá l nh đ di chuy n t ng thi hài lên tàu. Bây gi , n ng đ mu i đ m đ c c a trùng đ ng m n mòi, b t đ u đ y v t nh ng t thi đã chìm đ i đáy bi n đêm qua lên m t n c. H trời l đ , đ t đ m t cách đau lòng. Hình nh th ng tâm nh t, đ p vào tâm trí chúng tôi đ u n khó nh t nhòa : xác ng i đàn bà ôm con c ng ng t trong lòng, trôi l nh b nh đ i n c. Bà b s i dây th ng dài qu n quanh c , đ u dây phía kia dính vào m nh ván ghe, kéo nhau l u b u theo sóng. Còn đ a bé nh nh m nghi n m t vô t , h n nhiên ng m b u vú m đang căng r a , tr n tr i.

Th ng sĩ n i v vu t m t, c u nguy n siêu thoát cho m i linh h n b c ph c. Ông đem bình hoa nylon t phòng ăn sĩ quan lên đ t tr c các thi hài, tr nh tr ng th c hi n các nghi l c

truyền. Trên boong tàu, tôi và các sĩ quan đang nghỉ ngơi chờ đợi nhau để đi đâu hay, chiếc ghế xích đu có thể sẽ rơi ra khỏi tay bạn trong đêm tối không? Xác định nếu được để lòng tôi lơ lửng, trên truồng nhếch nhếch - phải chăng bạn thấy khó khăn nào đó đang diễn ra trò chơi bốc, hăm hiếp...trên chiếc ghế oan nghiệt này?

Đoàn tàu uốn lượn đi hình quạt tròn, rẽ phải xuôi nam. Mig.21 không dám gần với chúng tôi nữa, có lẽ nó đã tiếp xúc với phi trường và bị nổ, chúng rơi xuống biển, chúng rơi xuống biển. Trên biển, T.54 vẫn sừng sững tiến vào các thành phố, nghe tiếng súng xa, dân chúng nháo nháo chạy tán loạn. Họ sẽ diễn ra những gì tiếp theo? Huân, hỏi tôi Mẹ u Thân năm xưa.

Buổi trưa, nắng gay gắt. Một trời nắng nóng chói lòa trên biển xanh mênh mông. Dù vậy, gió biển luôn gào thét trên biển. Sóng chờ đợi nhau, quây quần, nâng bổng con tàu ngả nghiêng suốt hành trình. Ngoài khơi, hai chiếc Wec đang tìm cách gặp nhau, tiếp tục hành trình. Lúc thủy thủ thả dây, hai con tàu chực ngã ngang theo sóng, và chờ đợi liên hồi. Tại sao lại tiếp xúc...Cơn sóng lớn, hăm dọa chiếc này đâm vào chiếc kia nghe rõ tiếng gan ruột. Hăm dọa thét vào máy diễn đàn, công nghệ chuy huy tách hai chiếc tàu ra, nhưng chúng gặp nhau thì nam châm có sức hút mãnh liệt, không thể kéo rời. Sóng và chờ đợi khi gặp làm tan nát một kho báu dài thành tàu. Các đồ vật trên boong, đổ vỡ tung toé xuống biển.

Buổi chiều, một biển tối đen, khuya sâu bóng dáng tối tăm. Vài xác chết đã trôi nổi, biển trời rải rác đó đây. Tôi chờ đợi đến bạn câu chuyện của Đoàn Nhị Khuê:

Bên thuyền mênh mông sóng lật trôi

Khách trên chèo một lá thuyền chới vơi

Thuyền ai ngả nghiêng xuôi gió

Coi lại cùng trong biển thuyền trôi!

Tiêng đồng pháo đì bùng nổ T.54 cựa vixi kéo tôi vào thềm tối. Kẻ thù đã tiến công chi c Dồng Vn Hm nhân đạo, đang cựa châu mũi vào Cam Ranh để rúc dân và lính. Mọt quặng khói đen bốc ra dày đặc từ đài chỉ huy Dồng Vn Hm - chiến hạm của ta và gác ngã trên đó...

Tên phi trường Cam Ranh, đoàn trèo thẳng khoéng vài chục chiếc hạm lên. Hạm bay thẳng ra biển, nối đuôi nhau lừng lừng, trong tối thui rút lui.

Cuối cùng, HQ231 vào tới Vũng Tàu, sau chuyến hành trình rất tiến cùng. Chả kịp lặn dừng ra ngoi mọt giờ cho đã, chúng tôi lại được lệnh ra Tm Trú Hm nhậm nhiệm vụ và nhiên liệu gấp, rồi ngoi còng Mékong án ngữ tới Tân Châu.

Chả Vàm là mọt trong chũ xã của Tân Châu. Nó nằm bên dòng Mékong thềm mòng, đáng dèp hiên lành như cô gái quê chũt phác. Chũ chũ là thũa dăm ba gian hàng nhũ, vài quán cà phê, và ít xe giũ khắt lữu đũng. Ở đây, không khí hoàn toàn yên tĩnh. Chũ có dũu vũa cũa chiến tranh lan tới.

Vũa tìm chũ neo tàu an toàn, Hm Trũng vũa vũa xách hành lý, nhũy tới xuũng chiếc giang đũnh đang chũ sũn, hũp tới pũa tàu. Đám sĩ quan lao nhao, vài vũa phóng bũa theo, xin đũc tháp tùng vào Sài Gòn. Trong khi đó, thũy thũa ta tới các phòng, đũng dài dài trên boong tàu, la ó vang rân mọt góc trũa.

Buũa tới, vài nhóm thũy thũa lên bũa ban chỉ hũ, lũa tới kéo vào tàu. Mùi rũa bay nũng nũc, bay quanh quũa lên trên các khuôn mọt đũ gay. Hũ gũa sĩ quan ra cũa vũa. Hũ chũa thũa, giũng co, đánh nhau túi bũa, gây huyền não toàn chiến hạm.

Sáng 30 tháng Tám, tôi đau khũ trút bũa bũa quân phũa, tháo tung cũa p lon trung úy, cúi đũa xuũng dòng sông, lững lữ rũa tàu.

Đi đi

Tháng năm, gia đình tôi th&#t l&#c nhau. Tôi ch&# g&#p l&#i v&# và đ&#a con trai 5 tháng tu&#i, tá túc t&#m th&#i trong căn nhà Bà N&#i v&#. Má tôi &# tr&#i gia binh Biên Hòa v&#i ng&#&#i anh Bi&#t Đ&#ng Quân. Khi quân đ&#i tan hàng, không bi&#t trôi gi&#t v&# đ&#u? Ng&#&#i anh c&# thu&#c s&# đoàn II b&# binh đã m&#t tích &# Qu&#ng Ngãi vào tháng Ba, trong tr&#n di t&#n kinh hoàng.

Tôi v&# Sài Gòn, tìm Má tôi kh&#p n&#i. Dò la tông tích t&# nh&#ng ng&#&#i t&#n c&# mi&#n đông lên, nh&#ng không có k&#t qu&#. Thành ph&# nh&#n nh&#p ngày x&#a, nay im lìm nh&# bãi tha ma. Lao nhao có vài đám đông bu quanh b&#n c&#ng s&#n B&#c Vi&#t, t&# v&# n&#nh b&#, ho&#c ng&# ng&#n c&#t đùa. Ngoài đ&#ng, rác r&#n tràn ng&#p. Có ch&#, quân ph&#c, quân trang, ba lô...ch&#ng ch&#t lên nhau. Gi&#y má r&#i đ&#y. Nh&#ng đám l&#a nh&# còn b&#c khói, khét l&#t. Các c&# quan hành chánh cũ tr&#ng hoác. Nh&#ng t&#ng l&#u b&# hoang. V&# lính, con lính, cùng dân chúng t&#n c&#...chui nhau vào đó lánh n&#n.

Tôi g&#p Má tôi &# tr&#i t&#m c&# trên đ&#ng Công Lý. Má &#m y&#u, g&#y gò nh&# que tắm. Chi&#n tranh k&#t thúc đã đ&# l&#i trong Má m&#t n&#i đau đ&#n, quá kh&#ng khi&#p. B&#n đ&#a con đi lính, cho t&#i hôm nay... v&#n ch&#a tr&# v&# đ&#y đ&#. Căn nhà &# khu gia binh b&# c&#ng s&#n t&#ch thu. T&#ng lai t&#i đen tr&#c m&#t. U&#t &#c, Má ôm tôi khóc mùi m&#n trên chi&#c chi&#u rách t&# t&#i, tr&#i t&#m bên góc thang l&#u đ&#y tàn thu&#c.

Ngày sau, th&#ng em Bi&#t Đ&#ng Quân t&# th&# &# Buôn Mê Thu&#t tr&# v&# v&#i b&# qu&#n áo rách b&#m, thân th&# hôi nh&# cú. Chúng tôi l&#i ôm nhau, khóc ròng, m&#ng m&#ng t&#i t&#i... Chúng tôi bàn nhau đ&#a Má v&# Ch&#ng Thi&#n. Vì &# đó còn ng&#&#i ch&# bà con, có th&# t&#m n&#ng nấu qua ngày.

Cu&#i cùng, các anh và các em tôi còn l&#i, k&# tr&#c ng&#&#i sau... khăn gói vào tù. Ngày vào tù, v&# tôi ch&#a đ&#y 21 tu&#i. Nàng b&#ng đ&#a con trai duy nh&#t v&#a đ&#c 5 tháng, ti&#n tôi đ&#n t&#n tr&#i tù. Chúng không khóc đ&#c. Hình nh&# n&#c m&#t đã c&#n khô t&# nh&#ng tháng tr&#c. Đ&#ng tr&#c cánh c&#ng nhà giam âm u nh&# đ&#a ng&#c, tôi nhìn nàng, nhìn con.. .đành giao phó mình cho s&# Tr&#i.

Và Đ&#i Đ&#i

Ch&# không đ&#y 24 ti&#ng đ&#ng h&#, t&# Vi&#t Nam qua M&#, gia đình tôi đã thay đ&#i m&#t cách tr&#n v&#n. Túp l&#u ngay ngái phân trâu, mái d&#t c&#t xiêu, m&#t th&#i che n&#ng che m&#a cho v&# ch&#ng tôi - thoáng ch&#c, b&# đ&#y lúi v&# quá kh&#. Nó đ&#c thay th&# b&#i m&#t apartment sáng s&#a, đ&#y đ&# ti&#n nghi - mà chúng tôi ph&#i rón rén b&#c đi, khi đ&#t chân lên t&#m th&#m m&#m m&#i.

Hành trang mang theo gồm cái túi xách cón con, bên trong đựng vài bộ đồ nhún nhúm, ít củn anh vẫn lch dũu mtt gmm, dầm đũ dùng linh tinh làm trũ cũ i tũ o...Giũ đây, chũ có nũũ c vũ t đi. Vì nhũ thũ mũ i đũm cho chúng tũi mũ t thùng đũ to tũ bũ. Trong đũ, vũ a có quũ n áo hũ p thũ i trang, vũ a có nhũ ng vũ t đũ ng cũ n thiũ t, đũ phong phú cho củn c sũ ng hiũ n tũ i.

Cách đây không lâu, tũi còn lóc cóc bán vé sũ khũ p hang cùng ngõ hũ m. Buũ i tũ i, trũ i mũ a, còn quũ đũ i chiũ c áo rách tũ tũ i, lũ t đũ t đũ t ngũ n đũn chong mũ mũ oũ o, lũ i xuũ ng ruũ ng đũ y đũ a vũ t, bũ t tũ ng con nhũi bũ u..." kiũ m cũ m " cho mũ t ngày sũ p tũ i. Vũ y mà, bũy giũ, ngũ i chũ m chũ trên xe huũ kũ cũ a vũ Giáo Sĩ (sponsor), đi đũ n tũ ng cũ quan, bũ t tay tũ ng ngũ i sang trũ ng.

Vũ tũi hũ hũ, tũ m tũ m cũũ i sũũ t ngày. Nũng thũch nhũ t cái tũ lũ nh đũ y ũ p thũ c ăũ. Nũo gũ, nũo thũ t, tũm, cũa, rau, hành, trái cây...lũnh kũnh - do vũ sponsor đũ hũo phũng, khũo lũo đũ t vũo. Mũ i đũ, ũ Viũ t Nam, nũng còn lũi cui ra vũũ n hũi rau cũ i trũ i, rũ i nhũ y đũng xuũ ng ao vũ t tũp rong, mong nũ u đũũ c nũ i canh lũm bũm cho chũ ng, cho con.

Thũ ng con tũi đũ ghũt hũ n. Cũ u nũ m dũi trên sofa, lũn quũ lũ n lũ i, khoan khoũi tũ n hũũ ng nhũ ng giũy phũt thũ n tiũn, hiũ m hũi nhũ t trong đũ i.

Nũm dũi thũng rũ ng trũi quũ, tũi chũ a hũ thũ y mũ t tũn cũ nh sũt hay công an khu vũ c nũo quũ y rũ y. Cũũ chũ a có ai đũ n gũ cũ a xũt giũ y hũũ c hũ i hũ khũ u bao giũ. Nhũ lũ i, ũ Viũ t Nam, hàng tũũ n tũi phũ i lũ n lũ i lũn đũ n công an trũnh đũũ n. Mũũ n ra khũ i xũ, phũ i có giũ y phũp đi đũũ ng, phũ i cũ u cũ nh xũ xũ đũ đũũ u. Mũ i ngày, cũc " nhũc " đũ kũch cũ thay nhũu đũũ n nhũ " thũm viũ ng ", cho đũũ n khi...rũũ u cũ n bũ u, bao rũ ng thuũ c...mũ i thũi.

Vũ tũi đũng apply vũo mũ t hũũg đũũ n tũ Poway. Nũng vũ a lũ y xũng bũ ng cũn bũ n vũ Electronic Assembly. Trong khi chũ đũ i công viũ c, nũng tũũ m đi cũ t chũ ũ hiũ u may gũũ n nhũ. Sũng làm, chiũ u đũ rũnh vũ mũ t mũy cassette mũ i toanh. Cái mũy mà nũng ũũ c mũ tũ hũ i còn nũ i quũ nhũ. Mũũ i mũ y nũũm quũũ n quũũ t vũ i ruũ ng đũũ ng, cũ y mũũ n gũũ t thuũ, nũng vũũ n chũ a đũ ra chũũt khoũũ n tũũ n đũ mua đũũ c nũ.

Đũũ u thũch thú nhũũ t cũ a nũng, ũ đũy, phũ nũ đũũ c tũũn lũn hàng đũũ u: "lady first". Thũ c ra, VC cũũg có khũ u hiũ u đũ a phũ nũ lũn bũnh đũũ ng vũ i nam giũ i: "nam nũ bũnh quyũ n". Nhũũ ng, đũ chũ là cũ đũ đũ y ngũũ i đũn bà ra chiũũ n trũũ ng: tũ i thũũ ng, vũc đũũ n... Đũ a ngũũ i đũn bà gũnh lũ y trũch nhũũ m nũũ ng nũ hũũ n ngũũ i đũn ông : vũ a nũũi chũũ ng trong trũ i cũ i tũ o, vũ a nũũi con nũũ i

quê nhà. Vì tôi đã sống qua những chuỗi ngày đau đớn đó. Có lần, nàng bé kiết lỵ vì " làm nhieu, ăn ít " - đó là nỗi trăn trở, suốt chót trên đường ru ngủ.

Kể làm bản khoán và biến tâm huyết trong gia đình tôi, là những con. 12 năm học trò của cậu học trò chìm trong bóng tối. 12 năm dãi dãi mái trường XHCN, người ta chỉ là " Bác và Đàng ", lao động là vinh quang, cùng những đứa " lười biếng và trộm cắp " khác. Người ta chỉ bôi xóa hình ảnh CHA MẸ, một hình ảnh thiêng liêng nhất trong cuộc sống con người. Thế đó, biến "nhóc" - trẻ tuột của con tôi - những hay ngâm nga câu này, sau mỗi lần say lúy túy:

Công cha như núi đay

Nghĩa mẹ như vạt xé phay...làm mẹ

Những giáo dân XHCN đã làm trì hoãn trí tuệ, làm thui chột tài năng của đất nước...nên khi sang Mỹ, những con tôi không thể khoe mẽ tài năng. Cậu chán nản, bé nhà, lang thang khắp nơi. Cùng, cậu chán nghề nail, lò mò qua Chicago sinh sống.

Nếu xã hội ta, đó đó là đó lý của họ, là giồng mới, là khuôn vàng thước ngọc để họ đi theo. Sau 1975, đó đó là biến đổi thành đó đó cách mạng - là người thành chân, kinh khiếm trở nên gian...Thì Mỹ, đó đó là đi lên phía hay bằng bác trong chén học đó đó, trong các tôn giáo. Nhà thờ, chùa chiền, đó đó đài...đầy dầy trên đất Mỹ. Và dĩ nhiên, đó đó nào cũng khuyên con người nên làm THIỆN, DIỆT ÁC. Công cha nghĩa mẹ đó đó như hàng năm qua các ngày lễ: Mother's day, Father's day... Thậm chí, có cả ngày Grandparent nữa. Và ngày lễ Thanksgiving: tạ ơn Trời, tạ ơn đất, tạ ơn người, tạ ơn các bậc tiền nhân đã có công xây dựng nên nước Mỹ.

Có lẽ, Chúa đã đổi đời, đã tái sinh gia đình tôi, đã cho chúng tôi một chén đắng áp trong xô sục tiên này. Tên bán vé số hèn mọn ngày nào, mẹ đàn bà lợm cợt thuê gót mồm năm xưa, kẻ cẩu thả lang thang bụi đời - luôn trôi nổi vì cái lý ích Ngụy Quân của nó... Ngày hôm nay, tất cả đều trở thành những con người hữu ích cho xã hội Mỹ.

Tục ngữ La Tinh (Latin proverb) có câu: "Where liberty is, there is my country". Ở đâu có tự do, ở

Tháng T Nghĩ t Ngã

Tác Giả: Ph m H ng Ân

Thứ Tư, 07 Tháng 4 Năm 2010 17:00

đó là t qu c tôi. Ngày nay, gia đình th ng con tôi đã có m t c ng i v ng vàng. Chúng tôi có thêm nh ng đ a cháu n i kháu kh nh: Ph m Tammy, Ph m Cindy, Ph m An Golden... Và đi u đ c bi t nh t, c m i năm đ n ngày 30 tháng T , chúng tôi d n m t mâm c m, c u nguy n và t ng ti c đ n nh ng chi n sĩ v qu c vong thân, nh ng ng i đã c ng hi n cu c đ i, đã hy sinh m t th i tu i tr cho đ t n c Vi t Nam...